

hovedet i busken, er der ingen, der kan se én. Hvis man gentager tilstrækkelig mange gange, at det her ikke er et skridt i retning af føderationen, er der nok ingen, der opdager, at der nu indføres flertalsafgørelser i udenrigspolitikken. Så er der ingen, der opdager, at EU nu skal til at lave militære aktioner. Så er der ingen, der opdager, at der nu indføres en overnational flygtningepolitik. Hvis bare man benægter det over for Folketinget, er der nok ingen, der opdager det. Jeg tror ærlig talt ikke, den går, vil jeg sige til hr. Ove Fich og hr. Duetoft.

Hvad gør man så yderligere? Man siger, at på grund af Edinburgh-Afgørelsen og det nationale kompromis kan vi ikke sige nej på regeringskonferencen. Derfor bliver vi nødt til at godkende det hele på topmødet i Amsterdam. Det er en ren kapitulationslinje, som man har lagt sig på. Og når hr. Steen Gade og andre spørger, hvordan man så skal sikre den nordiske pasunion, og jeg spørger, hvordan man skal sikre undtagelserne, har man ikke noget svar. Det er ærlig talt ynkeligt at høre på hr. Ove Fich.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Man er vel nødt til at takke hr. Ove Fich, fordi han da i det mindste prøvede at svare på, hvad det var, statsministeren havde sagt her i dag, og jeg er ret imponeret over, at hr. Ove Fich ligefrem mener, det var en afrapportering, statsministeren gav af, hvordan det var gået med regeringskonferencen, i betragtning af at statsministeren brugte over halvdelen af tiden på at tale om NATO og NATO's udvidelse og dernæst om, at det gælder om at turde satse og vise, at man er en statsmand, og at små lande ikke skal bøje sig for de store, magtfulde lande. Derefter var der overhovedet ikke mere i statsministerens tale.

Jeg indrømmer, at udenrigsministeren kom ind på det, men for at der ikke skal være nogen tvivl om, at vi mener det med regeringskonferencen, og at vi mener, der skal ske noget, vil jeg gerne på vegne af Fremskridtspartiet have lov til at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget konstaterer, at EU-regeringskonferencen nærmer sig en afslutning, og pålægger derfor regeringen,

- at Danmark skal forhindre, at det retlige samarbejde, herunder Schengen, bliver flyttet ind i Traktatens flertalsområde,
- at udenrigs- og forsvarspolitik, herunder WEU, skal forblive som mellemstatslige aftaler,
- at gøre det klart for de øvrige EU-lande, at Danmark siger nej til disse ændringer, og at vi om nødvendigt vil bruge vores vetoet. Der kan ikke skrives en ny traktat uden enstemmighed, hvorfor Danmark ikke skal lade sig spise af med nye forbehold.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 118).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg troede, at hr. Ove Fich måske ville gå op og komme med en kommentar til nogle af de ting, der har været fremme. Jeg har nemlig yderligere et spørgsmål til hr. Ove Fich, som jeg håber hr. Ove Fich vil besvare, og det er om en mulig folkeafstemning om den nye traktat.

Jeg har forstået, at Socialdemokratiet ikke vil gå ind i en dybere diskussion af, hvorvidt der skal afholdes en folkeafstemning eller ej. Hvis det er således, at der med den nye traktat er tale om suverænitetsafgivelse, vil Socialdemokratiet så søge at finde fem sjettedeles flertal i Folketinget for at gennemføre den, eller vil Socialdemokratiet i så fald stå bag kravet om, at der bliver afholdt en folkeafstemning om den nye traktat, således at det kommer ud til befolkningen og ikke kun bliver afgjort i Folketinget?

Charlotte Antonsen (V):

I går underskrev NATO og Rusland en sikkerhedsaftale i Paris. Det var et afgørende skridt i den proces, der skal hele Europa efter afslutningen af den kolde krig.

Den opgave, vi er i færd med at løse i Europa, er intet mindre end en sikring af menneskerettigheder, demokrati, fred og økonomisk og politisk stabilitet i vores verdensdel. Det har altid været Det Europæiske Fællesskabs fornemste opgave at bidrage til denne proces. Siden starten for 40 år siden er det da også lykkedes at gøre plads til de fleste vesteuropæiske lande i EU.